

LIV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane igjennem Sydhjælland og Baner til Kjøbenhavns og Helsingørs Havne.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 13de April 1867.)

Udvalget har ikke kunnet forene sig om en fælles Indstilling.

Fleertallet (Carlsen, Frølund, R. Pedersen, Scavenius, Thurah og subsidiairt Winther) kan ikke anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uden væsentlige Forandringer. Det, der for os har stillet sig som det Overveiende, er Hensynet til den gjennemgaaende Trafik og den lette Forbindelse med vore sydlige Naboer, i det Hele taget med Fastlandet. Det er imidlertid klart, at denne Forbring paa ingen Maade tilfredsstilles ved den i Udkastet foreslaaede Bane. En Bane, der ender i Bordingborg eller ved et andet Punkt ved Sundet mellem Sjælland og Volland-Falster, har kun en local Interesse. Den vil først blive en Hovedbane, en Bane af almindelig Interesse for hele Staten ved at fortsættes over Derne til en Havn ved Østersøen. Kun herved er det muligt at skaffe os ogsaa ad denne Vej en let Forbindelse med Fastlandet; kun herved er der Haab om, at Trafikken mellem Sverrig og Lybfland i det Mindste for en Deel vil kunne ledes igjennem vort Land. Der er vel sagt, at man med Lænemmelighed burde tage imod den Bane, der nu bydes, der dog i alt Fald var en Begyndelse til det, man ønskede. Men naar sees hen til, at det er det sjællandske Jernbaneselskab, som Udkastet vil give Concession, og at dette Selskab snarest vil have Interesse i, at der ingen virkelig Sydbane kommer istand, da en

saadan vilde kunne blive en Concurrencebane med Korsørbanen, saa troe vi trostigt at turde udse, at et Anlæg af en Bordingborgbane ved det sjællandske Jernbaneselskab er identisk med Sydbanens Opgivelse for lang Tid. Vor første Paaftand er da den: Der bør ikke gives Concession paa nogen Bane gjennem Sydhjælland, der ikke tillige føres over paa Derne, medmindre i alt Fald der træffes saadanne Bestemmelser, at en Sydbanes Anlæg ikke for en lang Fremtid forhindres eller dog vanskeliggjøres.

Hvad dernæst Banens Retning — paa Sjælland — angaaer, kunne vi heller ikke i saa Henseende føle os tilfredsstillede og beroligede ved Udkastets Bestemmelser. Det er vel ikke bestemt udtalt, men er dog af Alt, hvad der foreligger, klart, at Meningen er, at lade Banen udgaae fra Ringsted, maaskee fra Borup, og over Næstved naae Bordingborg; med andre Ord: Udkastet vil en vestlig Bane. Vi kunne i Modsetning hertil ei Andet end meget bestemt tilraade en Østbane, det vil sige en Bane, som umiddelbart fra Kjøbenhavn, eller fra et Punkt paa den vestsjællandske Bane ikke vestligere end Taastrup Station, føres igjennem det østlige og sydlige Sjælland. Man kan herved opnaae den korteste Vej for den gjennemgaaende Trafik, den korteste Vej fra Kjøbenhavn til Fastlandet, og skjøndt det selvfølgelig skal indrømmes, at Veien over Ringsted ikke i nogen betydelig Grad er længere, maa man dog ansee det for umuligt,